IUNIE 2019
NUMĂRUL 27
Anul 20

ZBOR

REVISTĂ EDITATĂ DE
ŞCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL”, CĂLĂRAŞI
http://www.scoala10mihaiviteazu.ro/

ISSN 1844 4156

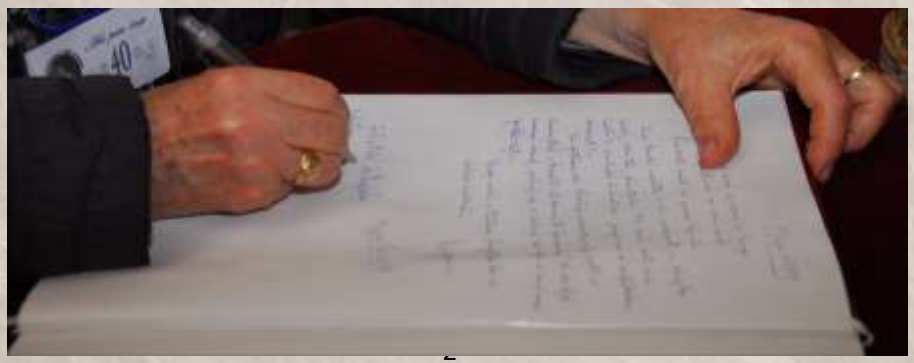
ARC PESTE TIMP

40

de ani

DIN CUPRINS:

- ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,MIHAI VITEAZUL" CĂLĂRAȘI - 40 DE ANI DE EXISTENȚĂ
- OASPEȚI DE SEAMĂ
- CARTEA DE ONOARE
- MICII ACTORI PE SCENĂ DE ZIUA ȘCOLII!
- SUB SEMNUL EXCELENȚEI
- GÂNDURI ÎN VERS ȘI PROZĂ
- NU JUDECA DUPĂ APARENŢE
- PROIECTE ȘCOLARE
- OLIMPICII ,,SE NUMĂRĂ" PRIMĂVARA!
- LECTURĂ
- CREATIVITATE
- LUMEA ARIANEI IGNAT
- VIAȚA RELIGIOASĂ ÎN SATUL ROMÂNESC
- ACTIVITĂȚILE CLASEI A VI-A A ÎN IMAGINI…
- "O FOTOGRAFIE PENTRU VEȘNICIE"_ARC PESTE TIMP

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZUL” CĂLĂRAȘI - 40 DE ANI DE EXISTENȚĂ

Profesor Otilia Luminița Mărgărit
Manager general al Școlii Gimnaziale
„Mihai Viteazul” Călărași

Sărbătorim împreună 40 de ani de existență a Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul” din Călărași, cunoscută, o vreme, sub numele de Școala Generală Nr 10. Elevi, părinți, bunici, cadre didactice, noi toți purtăm în suflet această instituție. Bucuriile și eșecurile, colaborarea și competiția, activitatea didactică și cea extracurriculară, concursurile sportive și olimpiadele școlare, prieteniile și solidaritatea fac parte din trecutul și din prezentul școlii.

La reușitele ce au dus renumele școlii a contribuit și colaborarea, bazată pe respect și pe sprijin, cu ISJ, cu CCD, cu Primăria Municipiului, cu Consiliul Județean, cu alte instituții, dar și părinții elevilor acestei școli cărora țin să le spun „mulțumesc! Coordonarea și implicarea reprezentanților acestor instituții au fost benefice bunului mers al școlii. Le suntem recunoscători.

Profesorul este acea persoană care îl călăuzește pe elev printr-un univers complicat dar seducător, care îi propune un model și îl ajută să descopere și să se descopere.

Consider că a fi dascăl este în primul rând o chemare, o misiune, o oportunitate de a semăna în sufletul generațiilor valorile intelectuale, etice, morale și culturale ale societății.

Sufletul unei școli stă în dascălii care își iubesc meseria, dar și în elevii care învață, dar și primesc lecții de viață. Azi, sunt momente emoționante pentru toți care sunt legați de această instituție.

Director adjunct, prof. Cristina Pătra

Trecutul și prezentul se reunesc azi în cadru acestui eveniment deosebit al școlii noastre, ”Arc peste timp”, revelând secvențe din viața de odinioară a școlii, o realitate al cărei ecou va fi păstrat mereu în sufletul meu, chiar dacă timpul implacabil își urmează cursul firesc.

Școala generală nr. 10 a fost un nume care ne-a obligat, dar am și reușit, an de an, să ținem ștacheta ridicată în calitatea pregătirii elevilor care s-au făcut remarcați, prin rezultatele obținute. Într-o școală, fiecare persoană are importanța ei, de la director la personalul nedidactic, pentru că, împreună, formăm o echipă ce are pe umeri rolul de a modela destine, dar care are, în primul rând, rol educativ, cel care dă adevăratul contur generației viitoare.

40 de ani de școală înseamnă 40 de generații, 40 de ani de muncă, dragi colegi de cancelarie și dumneavoastră foști profesori, în care ați trudit și ați clădit valori. Fiecare dintre noi, ca dascăli, ne străduim să aducem o sclipire în ochii copiilor, care să plece în fiecare zi mulțumiți de la școală, cu sentimentul că și astăzi au învățat ceva. Fără colegii noștri născuți mai devreme, mulți plecați în altă lume și fără munca dumneavoastră de zi cu zi, nu ar fi existat cei prezenți și toți acei elevi care, prin rezultatele lor și ale dumneavoastră, au transformat școala într-un izvor nesecat de valori pentru societatea românească.

LA MULȚI ANI!

OASPEȚI DE SEAMĂ

Trecutul și prezentul s-au reunit pe 19 aprilie 2019, în cadrul evenimentului aniversar al Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul” Călărași, „Arc peste timp”. Școala a aniversat 40 de ani de existență în educația călărășeană, 40 de generații, 40 de ani de muncă, la care au participat foști directori, profesori care au trudit și au clădit valori.

Alături de echipa școlii, au fost prezenți doamna senator prof. Roxana Natalia Pațurcă, domnul primar al municipiului Călărași, prof. dr. Daniel Drăgulin, doamna Inspector General, prof. Elena Mihăilescu care au adus un omagiu Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul”, la ceas aniversar. Au avut loc întâlniri emoționante între directori-colegi, profesori-colegi, elevi-colegi, unii dintre ei nu s-au revăzut de 20-30 de ani, fiind plecați în străinătate. Au participat și câțiva dintre foștii elevi care au susținut alocuțiuni emoționante despre anii de școală petrecuți în copilăria lor sau au trimis mesaje înregistrate.

În foaierul Centrului Cultural, unde s-au depănat amintiri și s-au rememorat clipele frumoase de altădată, dar și în sala de spectacole, unde participanții au asistat la momente artistice cu tematică, atmosfera a fost una vibrantă, evenimentul fiind organizat și susținut de doamna director a Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul”, prof. Otilia Mărgărit.

La această aniversare a ținut să fie prezentă și doamna senator prof. Roxana Natalia Pațurcă, în cuvântul său apreciind calitatea educației de la această școală: ***„Caracterul oamenilor este de fapt rodul primilor ani petrecuți în familie și în școală, iar din acest punct de vedere, Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”*** *din județul nostru a fost mereu o școală care a scos generații întregi de oameni de caracter. Felicit și pe această cale pe doamna director Luminița-Otilia Mărgărit, ca de altfel pe toate cadrele didactice care activează în această instituție de învățământ, pentru modul în care se dedică zilnic acestei frumoase profesii și pentru grija pe care o poartă copiilor!”*

Nu în ultimul rând, prezentă la eveniment, doamna Inspector General, prof. Elena Mihăilescu a ținut să detalieze în câteva cuvinte calitatea actului educațional de la fosta Școală nr. 10:

„Ca absolventă a acestei școli nu pot decât să constat faptul că standardul de calitate nu numai că s-a menținut, dar a fost ridicat la alt nivel. Toate aprecierile mele pentru colectivul didactic, ce se preocupă pentru educația tinerelor generații. Sincere felicitări!”

Școala mea de suflet.

Maria Hanser

Școala 10 a fost întotdeauna de nota 10
și așa va fi întotdeauna –
VÂLCEA AUREL MAR[illegible]
DIRECTOR al
școlii în perioada
1976 – 1984

[illegible]

Trecut-au anii ca norii pe cer
Și nimănui nu ne vor mai fura
Prietenii noștri cu care învățăm
Anii tinereții noastre i-am petrecut în sânul
școlii, alături de profesori care ne-au îndrumat
școlii și cadrelor didactice – „lumină mai mult ca
oricând".
Să păstrăm în permanență amintirea noastră și
conceptul „Veniți să primiți lumină" pe mai fie
numai unul religios și trebuie să fie o rugăciune
pentru toți –

Unor școlii și tuturor slujitorilor ei
închin versurile –

[illegible]

Cu drag, gândurile mele, celor dăruri de care au ajuns la școala de nota 10!
A fost greu, a fost frumos, au fost colegi, au fost prieteni ... au rămas

Liana Mihai

19 aprilie 2019

În numele catedrei de Ed. fizică & Sp
mulțumesc conducerii (organizatorilor)
pentru șansa oferită de a ne reîntâlni
cu ocazia împlinirii a 40 ani de exi
stență a Școlii Generale nr. 10.
Poate ne vom mai întâlni în acest
cadru festiv dacă ne oferiți ocazia –
Mulțumim, Fosta Școlăriță

Dragă școală,

Să-ți urez mulți copii isteți, cuminți și cu caracter, care să îți aducă numai bucurii și rezultate excelente la examenele naționale!

La mulți ani, școala mea de suflet!

Prof. înv. primar Simona Drăgan
Școala Gimnazială Nr. 10 Brașov
19 apr. 2019

19.04.2019

Emoția primei lecții de când am devenit dascăl, prima dată într-o școală de care rămâne atașat pentru totdeauna, copiii isteți și dornici de învățat, părinții implicați, o școală de prestigiu. Succes și mulți ani!

Sanda

LA MULȚI ANI ȘCOLII M. VITEAZU
SUCCES ÎN VIITORII ANI
CU TOT RESPECTUL!

Cu emoții maxime când am intrat pentru prima dată în școală, mi-am dorit să fiu o activitate în care să „mihai VITEAZU". Acum cu toții mă bucur să revăd școala cu toți cei mai mici și mai mari. LA MULȚI ANI!

15 aprilie 2019

Felicitări întregului colectiv pentru prestația oferită și desfășurarea activităților pentru Ziua Porților Deschise a 40 de ani de existență și a anului școlar 2018-2019 a Școlii Gimnaziale „Mihai Viteazul" – „Școala de Mâine 10".

La Mulți Ani
cu bucurii și realizări!

prof. Antonela Dumitrescu

Prea repede trece timpul! Mă doare și-mi vine să strig să rămână pe loc!
Mă bucur mult pentru această revedere.
Felicitări întregului colectiv al Școlii gimnaziale „Mihai Viteazul" și „La mulți ani!" cu toate rezultate frumoase!

Maria Butușină

Au trecut anii, cu părțile-i bune și rele, nu ne-ar mai trebui întoarcere niciodată, dar mă bucur că suntem în viață, împreună și cât de cât sănătoși.
Mulțumesc pentru încă o frumoasă revedere, și vă doresc o viață lungă cu sănătate și bucurii.
Școlii nu-i bate clopotul de început, însă bine pregătită și cu brațele de copii, elevi bine pregătiți și cu multe performanțe.

La mulți ani!

prof. Kalof

19.04.2019 Năjulia Daniel
Fiica dl. Col.

19.04.2019

Mereasca ala 40 de ani de existență pentru școala noastră îmi oferă prilejul prilej de a mulțumi cadrelor de conducere, fostelor colegi, întregului personal auxiliar, foștilor și actualilor elevi pentru întreaga activitate desfășurată de-alungul timpului.
Sunt mândră că sunt parte integrantă a acestei școli.
Sunt mândră de cei 29 de ani petrecuți în această școală.
Sunt mândră pentru cei 14 ani în care mi s-a încredințat conducerea acestei școli.
Am stat alături mereu la greu, învățătorii, profesorii dar și părinții pentru a avea același obiect și același ficcare gândește care ne-a adunat pragul.
Tradiția ne obligă să ducem mai departe realizările generațiilor anterioare și prezente.
Școala Mihai Viteazul a fost este și trebuie să rămână o școală de notă 10!

Felicitări organizatorilor,

prof. Angelica Tatu

ARC PESTE TIMP !
Micii actori pe scenă de Ziua Şcolii !

NOUL DIRECTOR AL ŞCOLII

Personaje: pedagogul (P1), profesorul (P2), noul director (D), secretarul (S), elevul (E).
P1: Clasă, drepţi! (elevii se ridică) Clasă, ia loc! Clasă, bagă bine la cap: azi ne vine în inspecţie noul director al şcolii! Toate ghiozdanele... pe bancă! (elevii îşi pun ghiozdanele pe bancă) Bravo! Îmi place, frumos.
P2 : Clasă, drepţi! (elevii se ridică) Stai jos! Clasă, bagă bine la cap: azi ne vine în inspecţie noul director al şcolii!
P1: Asta le-am spus şi eu, domnule profesor…
P2: Foarte bine, dar tre' s-o afle de la mine, nu de la dumneata!
P1: Am înţeles.
P2: Ce-i cu ghiozdanele astea pe bănci?! Toate ghiozdanele în bănci! (elevii îşi pun ghiozdanele în bancă)
P1: Păi asta le-am spus şi eu, domnule profesor...
S: Atenţie, vine! Da' unde-s ghiozdanele voastre?
P2: În bănci, domnule secretar.
S: Păi, cum în bancă? Toate ghiozdanele pe bancă!
P2: N-aţi auzit ce-a zis domnul secretar??? Toate ghiozdanele pe bancă!
P1: Clasă, drepţi!
CLASA: Bună ziua, domnule director!
D: Bună ziua, copii!
CLASA: Să trăiţi!
D4: Luaţi loc! Da' ce-i cu ghiozdanele astea pe bancă?
S: Păi cine v-a spus să puneţi ghiozdanele pe bancă? Toate ghiozdanele în bancă!
D: Copii, sper să ne-nţelegem, am venit să văd cum vă simţiţi, ce vă frământă, ce griji aveţi…
E: (ridică mâna, iar apoi se scoală în picoare pentru a comunica directorului problema lui) Domnule director, mă bate!
D: Cine?
E: (îl arată cu degetul pe profesor)
D: Frumos, foarte frumos!
P2: Dar, domnule director...
D: Nu te scuza. Tocmai dumneata, un om cu lucrări, cu doctorat…
P2: Domnule director...
D: Ştiu, o să-mi spui că e un ticălos, nu?
P2: Nici chiar aşa.
D: Că-i nedisciplinat…
P2: Domnule director, e încăpăţânat! De-aia a şi rămas trei ani, patru… mai mulţi ani repetent.
D: Îi bateţi de-i înnebuniţi şi pe urmă vă mai miraţi! Ochi are?
P2: Are.
D: Urechi are?
P2: Are.
D: Minte are?
P2: E-ncăpăţânat, ne face-n ciudă, dom'le.
D: E, vezi, astea-s cele trei elemente folosite în pedagogia modernă: ochi - să vadă, urechi - să audă şi minte - să priceapă; dar, domnilor profesori, dumneavoastră vă lipseşte altceva şi anume: RĂBDAREA. Răbdare, răbdare şi iar răbdare…
P2: E-ncăpăţânat, domnule director.
D: Nu se poate. Ia să încercăm şi noi…Elev, ia vino încoace! Ia spune-ne tu nouă cine este noul director al şcolii?
E: Domnul director Pandelescu Vasile.
D: (răde forţat) Nu, elev. Directorul Pandelescu Vasile a fost, a fost directorul şcolii, în locul lui am venit eu: Alexandru Bălănescu. Deci, cine este directorul şcolii?
E: Domnul director Pandelescu Vasile.
P2: V-am spus eu că-i încăpăţânat.
D: Silence, dom' profesor. Mă, băiete! Directorul şcolii a fost Pandelescu Vasile, a plecat, a ieşit la pensie, în locul lui am fost adus eu - Alexandru Bălănescu. Cine e directorul şcolii?
E: Domnul director Pă-Pandelescu Vasile.
D: Hmm… Mă, băiatule, Pandelescu Vasile a plecat, s-a dus acasă la el să se odihnească, a muncit prea mult şi se odihneşte şi în locul lui am fost adus eu, Alexandru Balănescu. Cine-i directorul şcolii?
E: Pandelescu Vasile.
D: Hmm… Nu, cred că l-am luat prea de sus! Uite, trebuie să cobor puţin. Uite, mă, băiatule, eu nu mai sunt director, da, nu mai sunt director, eu sunt elev, ca şi tine, mă numesc Alexandru Bălănescu. Cum te cheamă pe tine acum?
E: Bălănescu Alexandru.
D: Îţi baţi joc de mine?! Îţi baţi joc de mine??? Că te dau afară din toate şcolile din ţară! Nu îţi e ruşine??? Că te bat cu cureaua de te zvânt! Păi nu îţi e ruşine??? Chiar aşa, ne batem joc???
P2: Staţi, staţi, domnule director, staţi puţin că aici are dreptate! O fi el încăpăţânat, dar aici are dreptate: şi pe el tot Bălănescu Alexandru îl cheamă! (directorul leşină)

elevii claselor a III-a A şi a III-a C

coordonaţi de înv. Mitrea Lucia şi Ilie Felicia

SUB SEMNUL EXCELENȚEI

DIPLOMĂ

Locul III

MINISTRU

Artistul clasei a IV-a A
- **Ignat Sebastian** -pasionat de pictură, participant la concursuri de profil și câștigător al unor premii importante. Cel mai recent premiu a fost câștigat de Ziua Mondială a Apei din 22 martie 2019

PREMIUL SPECIAL - O tabara de pictură și echitație în județul Suceava

CONCURSUL	NUME ȘI PRENUME	PREMIUL OBȚINUT	ETAPA	Profesor coordonator
LUMINA MATH	Grosu Matei	**III**	Națională	Staicu Georgeta
LUMINA MATH	Dinu Cristian	**III**	Națională	Staicu Georgeta
LUMINA MATH	Fota Ovidiu	**III**	Națională	Staicu Georgeta
LUMINA MATH	Mihai Bianca	**Mențiune**	Națională	Staicu Georgeta
LUMINA MATH	Stoiculescu Ioana	**III**	Națională	Ciuraru Meluta
LUMINA MATH	Ciulian Sabina	**Mențiune**	Națională	Ciuraru Meluta
LUMINA MATH	Constantin Miruna	**III**	Națională	Ilie Felicia
LUMINA MATH	Anghel Ana Maria	**III**	Națională	Ilie Felicia
LUMINA MATH	Mavru Stefan	**III**	Națională	Ilie Felicia
LUMINA MATH	Țulucă Nicoleta	**Mențiune**	Națională	Ilie Felicia
LUMINA MATH	Ene Mihai	**I**	Națională	Zamfir Georgica
LUMINA MATH	Toneanu Denis	**I**	Națională	Zamfir Georgica
LUMINA MATH	Bucur Daniel	**III**	Națională	Zamfir Georgica
LUMINA MATH	Pâslariu Adrian	**II**	Națională	Anghelina Georgica
LUMINA MATH	Mihalache Bianca	**III**	Națională	Anghelina Georgica
LUMINA MATH	Zegheru Amalia	**Mențiune**	Națională	Anghelina Georgica
OLIMPIADA DE EDUCAȚIE CIVICĂ	Dinu Ariana Durșină David	**III**	Județean	Anghelina Georgica
OLIMPIADA DE MATEMATICĂ	Tănase Cristian	**II**	Județean	Anghelina Georgica
OLIMPIADA DE MATEMATICĂ	ENE MIHAI	**II**	Județean	Zamfir Georgica
ZIUA MONDIALĂ A APEI	17 ELEVI	**PREMIU SPECIAL**	Județean	Zamfir Georgica
RECUNOȘTINȚĂ FĂURITORILOR MARII UNIRI	IGNAT SEBASTIAN	**III**	Național	Zamfir Georgica

UIMITOAREA NATURA

Natura este un lucru magnific, care ne înveselește de fiecare dată.Când ieșim din căsuțele noastre și inspirăm aerul proaspăt și înmiresmat, sufletul se umple de bucurie.

Cerul este senin, albastru ca marea, cu nori albi și pufoși, care dansează formând diferite imagini.Câteodată natura se înfurie, iar atunci cerul se întunecă și aruncă săgeți de foc către pământ.

Sunt zile când iarba devine tot mai verde și florile își perfecționează miresmele amețitoare. Soarele cu razele sale aurii, mângâie florile catifelate și vieţuitoarele. Gâzele explorează neîncetat natura, fiind în continuă mișcare.

Mama natură își schimbă culorile în funcție de anotimp. Iarna este acoperită cu pătura de omăt de un alb orbitor. Primăvara se îmbracă cu vederele intens al copacilor.Vara se costumează în explozia multicoloră a florilor, iar toamna, natura se camuflează în covorul ruginiu al frunzelor.

Datorită schimbărilor sale permanente, natura poate fi numită “Cameleonul Nemuritor”.

Să ocrotim natura – viața pe Pământ!

Dăscălașu Flavio, IV A, Înv. Zamfir Georgica

Gorincu Maria CP A

O EXPEDIȚIE DE VIS

În vacanța de vară, eu și familia mea ne-am decis să parcurgem traseul Valea lui Stan.

Am pornit de pe șoseaua Transfăgărășean, mergând pe o cărare printr-o pădure de foioase. Eram în pădurea deasă, pe drumul puțin bătătorit și căutam semnele turistice aproape dispărute. La scurt timp, cărarea ne-a condus pe malul unui pârâu. Acolo, pe o piatră stâncoasă, am zărit marcajul turistic, ceea ce ne-a confirmat că suntem pe traseu.

Am continuat pe poteca ce mergea șerpuit de-a lungul pârâului și traversa canionul stâncos. Din loc în loc trebuia să ne urcăm pe stânci cu ajutorul unor lanțuri și scări de fier. La un moment dat, a început ploaia. Trebuia să fim și mai atenți, deoarece mânerele și stâncile au devenit alunecoase și pelerinele de ploaie ne incomodau.

Ușor, ușor, am ajuns într-o poiană. Ploaia se liniștise. Ne-am potolit foamea cu o gustare și am pornit mai departe. Am traversat o zonă împădurită, ajungând pe malul Lacului Vidraru. În acel moment ne-am relaxat cu toții și am admirat cu entuziasm peisajul magnific.

M-am detașat ușor de ceilalți, lăsându-mă fascinat de întinderea albastră și sclipitoare a lacului, înconjurată de mantia verde a pădurii. M-am întins pe covorul de iarbă moale privind bolta cerească de necuprins împodobită cu forme minunate de nori pufoși.

Am închis ochii, iar atenția mi-a fost captată de clipocitul undelor făcute de bărcile ce-și croiau drum pe oglinda albastră. Simfonia naturii a fost completată de trilul mlădios al păsărelelor și de adierea blândă a vântului ce pornea cântecul duios al frunzelor.

Am deschis ochii, m-am ridicat și am inspirat adânc aerul proaspăt de munte. Mi-am rotit încă o dată privirea peste peisajul magnific și m-am alăturat grupului.

Am continuat călătoria trecând printr-un tunel la capătul căruia ni s-a dezvăluit Barajul Vidraru. Am fost uimiți de măreția și grandoarea barajului, rămânând pentru câteva clipe fără cuvinte, după care am mers să ne odihnim la pensiune pentru o nouă aventură.

A fost cea mai interesantă și distractivă expediție și voi reveni cu drag oricând !

Oprea Luca, IV A,

VIAȚA LUI NICĂ

Ion Creangă (Nică),este cel mai mare povestitor român ce a creat opere care au intrat în conștiința noastră națională.

El este personajul principal al povestirii ,,Amintiri din copilărie". Autorul privește această operă din punctul de vedere al copilului, dar și al povestitorului. Nică este eroul unei copilării minunate, este centrul acestui univers. El este un copil poznaș, vesel, care se bucură de fiecare clipă a copilăriei sale.

Acesta se joacă ridicând casa în slăvi, fură cireșe, fură pupăza din tei și multe alte.

Este un băiat rușinos, fricos, sensibil, dar și bun la suflet. Este fiul lui Ștefan a Petrei Ciubotarul și al Smarandei Creangă. Băiatul se teme de școală, însă până la urmă se arată sârguincios și culege repede roadele muncii sale.

Anii trec și, dintr-un copilandru neastâmpărat, Nică devine autorul de manuale școlare, învățător, scriitor.

Bucur Daniel, IVA

HARRY POTTER ȘI PRIETENII LUI

Harry Potter este un personaj din lumea cărților . În total sunt 7 cărți, o piesă de teatru și 8 filme dintre care ultimul este împărțit în două părți. De la lansarea primului volum , *Harry Potter și piatra filozofală,* în 1997, cărțile au câștigat o imensă popularitate și un succes comercial în întreaga lume.

Barbuceanu Dani CP D

Harry Potter și prietenii lui, Ron Weasley și Hermione Granger, învață într-o școală de magie, numită Hogwarts, pentru a -l opri pe rivalul lor, Voldemort.

Harry Potter era un copil înalt, slab, cu ochelari, foarte deștept, serios și amabil.

Ron Weasley era un copil micuț, slab, are pistrui, părul blond și lung, deștept și glumeț.

Hermione Granger era o fată drăguță, înaltă, slăbuță, blondă, cu părul foarte lung și deșteaptă.

Volumele *Harry Potter*, după părerea mea, sunt cele mai interesante cărți!

Ene Mihai, IV A

ROBIN HOOD

Robin Hood este un tânăr care îi încurcă planurile prințului John.

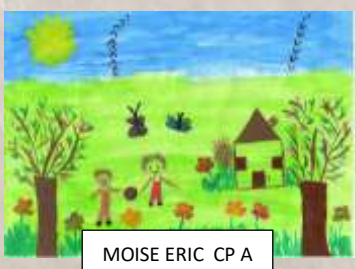
Are o gașcă numeroasă formată din: o domnișoară de onoare de la curtea regală, care îl trădează pe rege, un tânăr care aruncă pietre dintr-o praștie și un tânăr foarte, foarte fricos și dolofan. Regele este supărat pe Hood de când acesta i-a furat o mare parte din bani. De atunci regele a jurat că o să-l prindă, într-o bună zi, aruncându-l în închisoare împreună cu gașca lui.

Deci, când o nedreptate este în desfășurare ai pe cine să te bazezi: pe Robin Hood, puștiul darnic!

Voicu Theodor, IV A

Primăvara vine, vine
Înapoi cu bucurie.
A sosit astăzi în zori,
Cu frumos alai de **flori**.

Rândunelele cântă tare,
Gălăgia-i mare, mare.
Natura a reînviat acum,
Primăvara a poposit în drum.

MOISE ERIC CP A

Primăvara cea frumoasă
Este tare călduroasă.
Au răsărit firavii ghiocei
Și cântă păsările-n copăcei.

Onete Cristina, clasa a IV-a B

După iarna grea și aspră,
Soarele se-arată iar,
În codru, pasărea măiastră
Cântă, iar greierii sar.

Abur moale se înalță
Și pământul s-a zvântat.
Văd furnici, se pun pe hartă,
Iar păsările, pe-alintat.

Toporași și ghioceiles cu capul la iveală,
Ca să-ntâlnească și ei
Pe frumoasa primăvară.

Fluturi colorați roiesc,
Printre flori înmiresmate,
Iar albinele muncesc,
Adunând polen în spate.

Natura e-mbietoare,
Totu-i verde și curat,
E frumos și e mult soare,
Cât de mult te-am așteptat!

Olteanu Eric-Alberto, clasa a IV-a B

Primăvara a sosit,
Câmpul tot a înflorit.
Păsările ne-au dat vestea
Că primăvara e povestea!

Mărțișorul cel vestit
Poate fi astăzi primit.
Primăvara o iubim,
Noi, cu toții o vestim.

Antonaru Miruna CP B

Fluturașii umblă-n zbor,
Zăpada pleacă ușor, ușor.
Păsările vin cu dor,
Înapoi în cuibul lor.

Onete Andreea, IV B, prof. Anghelina Georgica

Sus, prin copacul adormit,
Au plecat pe rând, pe rând
De cu noapte risipind
Șiruri de mărgăritare.

Se-nalță abur moale din grădină.
Pe jos, pornesc furnicile la drum.
Oamenii încep acum
Să planteze noul grâu.

Și pornește după iarna ce s-a dus,
După trena de ninsori
Așternută pe cărări
Primăvară unde ești?

Lică Miruna, clasa a IV-a B

Cojocaru Bianca CP A

Primăvara a sosit!
Se-ntorc păsări călătoare,
Vremea afară s-a-ncălzit,
Ieșim cu toți la plimbare.

Pădurea verde prinde viață.
Copacii toți au înflorit,
Afară-i cald, nu mai e ceață
Și inima mi s-a-ncălzit.

În parc, aleile sunt pline
De oameni mari și de copii,
E-o bucurie pentru mine
Că primăvara a venit!

Dobre Bianca, clasa a IV-a

A venit cu mare drag,
Primăvara la noi în prag,
Copăceii sunt fericiți
Căci nu mai sunt descoperiți.

Alesiuc Mihaela CP B

Se-ntorc păsările mici,
Cu cântece pentru pitici
Și ne bucură pe noi,
Zile cu soare, fără ploi.

Păsările-s fericite,
Când pădurile-s înflorite,
În această primăvară
Ne distrăm cu toți afară.

Aşcher Alexandru, clasa a IV-a B

Primăvara a sosit
Și zăpada a topit.
A sosit cu floricele
Și cu vesele păsărele.

Primăvara e frumoasă!
Câmpurile-au înverzit,
Copacii au înflorit
Și pe copii i-a înveselit.

Sus pe-albastrul cerului
Zboară mii de păsărele.
Glasurile subțirele
Răsună prin rămurele.

Cîrstea Diana, clasa a IV-a B

NĂSTASE ERICA CP B

Bucur Antonia CP B

Gorincu Maria Anda _CP A

CIOROIU RENATA Clasa CP B

Primăvara a sosit.
Ghioceii-au înflorit.
Haideți toți la adunat
De pe câmpul minunat!

Primăvară cea frumoasă,
Noi te-am așteptat în casă.
Și când tu ai sosit,
Pe toți ne-ai înveselit.

Răcelile au fugit,
Când căldura a venit.
Noi pe dealuri să-alergăm
Și cu toți să ne distrăm!

Stoenciu Bianca CP D

Brătianu Andra, clasa a IV-a B

Roki, câinele minune

Cristea Sebastian-Marius, Clasa a IV-a B

Într-o zi minunată de vară, Mihnea și Sofia se jucau în curtea casei, un joc creativ. Deodată apare o lumină puternică, iar din ea iese un câine mare, de un alb imaculat. Acesta îi salută pe copiii care mirați spun:

- Uauuuu!!! De unde vii?
- Vin de pe un tărâm magic, iar numele meu este Roki. Am simțit că e nevoie de cineva de încredere și aș dori să mă angajez. Pe tărâmul meu eram paznicul curții regale și eram așa de rapid, încât ceilalți nu apucau să reacționeze când eram în misiune. Mai pot spune despre mine că am un auz foarte fin și am o vedere foarte bună, atât ziua, cât și noaptea.
- Avem jobul perfect pentru tine! Ne poți păzi jucăriile din căsuța de lângă gard, deoarece copilul care ne este vecin vrea să își însușească din jucăriile noastre.
- Este slujba potrivită pentru un câine ca mine.
- Am stabilit! Din această seară poți începe, iar noi îți vom aduce mâncare și vei sta în căsuța cu pricina.

Tăran Cezar CP A

Când seara s-a lăsat, vecinul lor și-a făcut apariția, iar Roki auzindu-l a pornit încet către el. În momentul în care a ajuns aproape de băiat, a lătrat feroce, iar prichindelul speriindu-se o luă la fugă.

Mihnea și Sofia au fost foarte mândri de Roki, iar vecinul a aflat de existența câinelui prin pățania sa.

Mâhnit de nereușita sa, vecinul a hotărât să prindă patrupedul și să-l țină captiv în garajul părăsit.

Sora lui Mihnea a observat că Roki lipsește și a plecat împreună cu fratele ei în căutarea acestuia. Au cercetat împrejurimile și în cele din urmă l-au găsit și l-au eliberat.

Roki le-a mulțunmit celor doi pentru că l-au salvat.

În cele din urmă, a venit timpul ca Roki să se întoarcă pe tărâmul său magic și le-a dat copiilor în dar un os de cauciuc cu ajutorul căruia puteau să-l cheme ori de câte ori aveau nevoie.

Căprioara

Dragomir Gabriela, clasa a IV-a B

Într-o zi frumoasă de vară, după ce o ploaie măruntă răcorise pământul, am plecat cu vărul meu în pădurea de la marginea satului.

Pe frunzele copacilor atârnau picăturile ca strălucitori cercei de cleștar, iar razele soarelui jucau ca niște țânțari de aur printre crengile copacilor. În pădure domnea o tăcere mare și rece ca într-o biserică.

Deodată, crengile unui tufiș s-au mișcat și a apărut un căpșor cafeniu.

- Ce arătare neașteptată!

Căprioara tresări și voia să o ia la fugă, dar șovăind o clipă, s-a apropiat cu sfială de noi.

Eram nerăbdătoare să-i netezesc botul umed, să-i prind gâtul cenușiu și să-i mângâi capul mic. Gingașa ființă s-a uitat în ochii noștri, s-a răsucit pe picioarele subțiri și a fugit în adâncul pădurii, iar noi am urmărit-o cu privirea. Înaintea noastră nu mai rămâneau decât crengile tremurând. Stropii din frunze se scuturau ca lacrimile.

Pădurea ni s-a părut deodată atât de tristă...În depărtare se auzea sunetul subțire de aripi al păsărilor care se adunau grăbite pe la cuiburile lor.

Înserarea ne-a trimis acasă.

Vioreaua și vântul

Daniel CP D

Zegheru Amalia, clasa a IV-a B

Este primăvară. Razele gingașe ale soarelui au trezit la viață întreaga natură. Pomii își îmbracă haina cu flori și frunze verzi. Toate plantele sunt verzi, inclusiv o viorea înmiresmată.

Vioreaua dorește să-i mulțumească vântului pentru că o răcorește în fiecare zi cu mici adieri, așa că îl întreabă:

- Nu îți este greu să răcorești fiecare plantă?
- Cum să nu! Dar o fac din dragoste pentru voi, fiindcă îmi sunteți dragi și îmi place să vă văd zâmbind.
- Cu toate acestea, cum reușești? întreabă vioreaua.
- Un secret ca acesta nu se spune, zise vântul.

Vântul se îndepărtă cu repeziciune de viorea, așa că aceasta îl întrebă indignată:

- De ce pleci?
- Mai am drum lung de străbătut, așa că nu trebuie să pierd timpul. De sub covorul de frunze moarte se ivesc primii ghiocei, ce semănau cu niște clopoței de argint. Păsările dau triluri prelungi, arătând nesecata bucurie de a trăi.

Vântul se strecoară printr-o rază de lumină, apoi se îndepărtează ușor, lăsând vioreaua să se bucure de primăvară.

Lumea minunată a cărților

Dinu Ariana, Clasa a IV-a B

Într-o zi frumoasă de primăvară, când copiii erau la ore, soarele s-a arătat de după un norișor albastru și a început să se minuneze. Una dintre raze a intrat pe fereastra clasei a IV-a B. În acea clasă învăța Andreea, o fetiță foarte isteață și bună.

Clinchetul vesel al clopoțelului începu a răsuna. Copiii plecară fericiți spre casele lor. Andreea se îndreptă spre casă cu gândul la tema de la română, care era să facă rezunatul unei cărți citite.

S-a uitat în bibliotecă și a început să citească „Aventurile spiriduşilor”. Când a deschis cartea, o lumină galbenă îi lumină fața.

Se trezi într-un loc cu totul necunoscut, cu case mici și maronii, cu iarbă înaltă și copaci înfloriți, cu soare verde, cu omuleți mici și urechile ascuțite. A admirat cu uimire acel loc.

Un spiriduș cu ochi limpezi ca o zare albastră a început să îi atingă părul bălai ca razele lunii.

Ene Erika CP D

- Cine ești? întrebă Andreea.
- Sunt Spiri, un spiriduș.
- Unde sunt?
- Ești în orașul Spiriduland.
- Doresc să ajung acasă.
- Te pot ajuta, nu ești primul om care vine la noi.
- Te rog să mă ajuți!
- Bine. Vino cu mine!

Spiriduşul a dus-o pe fată la o ființă care purta pe cap o coroană.

- Bună! Mă numesc Andreea și îmi doresc să ajung acasă.

- De ce? Nu e frumos aici? Eu sunt aici de patru ani și nu m-am plictisit.
- Părinții tăi nu s-au îngrijorat?
- Nu îmi pasă! De la șase ani sunt aici și sunt fericit cu noua mea familie. Tu dacă vrei să pleci, pleacă!
- Dar nu îți e dor de familia ta?
- Ba da, mai bine plec...
- Dar cum?
- Am o coroană cu cristale fermecate care mă ajută să plec. Ține-te de mine, plecăm!

Fata se trezi la masa ei de lucru cu cartea în mână.

- Cred că am visat! A fost cel mai frumos vis!

Când a deschis cartea, a observat că titlul s-a schimbat în „Andreea în lumea spiridușilor”. A fost uimită, dar și curioasă să citească cartea. După ce a citit cartea, a povestit-o, fiind vorba despre peripeția ei.

Deși nimeni nu a luat în serios povestirea ei, ea a rămas cu gândul la cartea cu foile de aur.

Confesiunile unui prieten imaginar

Olteanu Eric-Alberto, clasa a IV-a B

Jacques Papier este un băiat de opt ani, care locuiește împreună cu sora sa geamănă Fleur și părinții lor, într-o casă obișnuită din statul american Idaho.

El este convins că toată lumea îl urăște. La școală e ignorat de colegi și de profesori, iar acasă părinții uită să-i facă loc la masă. Ar vrea să spună lumii întregi cât de tare îl doare inima.

Necula Daria CP

Părinții aveau un magazin de păpuși, iar Jacques aflase dintr-o discuție, că Fleur, trăind printre păpuși, avea un prieten imaginar, ea ascunzând acest lucru fratelui său, cu care de altfel se înțelegea foarte bine.

Neavând un prieten, Jacques a mers la bibliotecă pentru a împrumuta o carte despre prieteni imaginari. Trecea printr-o criză existențială.

A făcut un desen cu un dragon, spunând familiei că este noul său prieten imaginar, dar a fost ignorat.

Fleur urcase pe scena teatrului în timpul unui act, dar actorii au ignorat-o, continuând cu profesionalism, iar la Zoo a intrat în cușca unei gorile care era surdă și oarbă. Fata avrut să aibă câteva dovezi că e imaginară, fiind ignorată de toți, iar de prea multă imaginație, părinții au dus-o la psihiatru pentru o discuție.

Fleur își iubea mult fratele, așa că l-a ajutat să evadeze în lumea imaginației, pentru a-și face un prieten, acesta intrând apoi într-un fel de transă.

În călătoria sa, Jacques ajunsese să fie prietenul imaginar al unui alt prieten imaginar.

Deodată, devenise un cățel pe care Merla, o fetiță drăgălașă, îl îndrăgise, luându-l acasă ca noul său prieten imaginar. El o ajuta să-și facă temele și îi dădea sfaturi cum să fie responsabilă, părinții fetiței fiind mulțumiți de evoluția ei.

După ce părinții Merlei i-au cumpărat acesteia un cățel adevăratr, Jacques a plecat, dar nu înainte ca ea să-i mulțumească, spunându-i că a fost cel mai bun cățel din lume.

În imaginația sa, Jacques s-a trezit într-o sufragerie a unei case vechi. Acolo l-a întâlnit pe Bernard, un băiat de vârsta lui, cu ochelari, timid și cu un aspect de tocilar. Jacques l-a ajutat să se integreze la școală, acesta fiind ignorat și lipsindu-i stima de sine. Apoi, după ce a participat la un concurs de talente, Bernard a câștigat locul întâi ca și magician, sub îndrumarea prietenului său imaginar, Jacques. Astfel își făcuse o mulțime de prieteni, nu mai era invizibil.

Ajuns la capătul călătoriei sale, Jacques a înțeles cât de mare este puterea prieteniei și imaginației, aflând astfel, care este locul și rostul lui în lume.

PROIECTE SCOLARE

Școala „Mihai Viteazul”Călărași s-a înscris în **Proiectul „Ecoscola”,** inițiat de Colegiul Național „Barbu Știrbei” din Călărași. Clasele a IV-a A și a IV-a B au participat la concursul de realizare de obiecte din materiale reciclabile și au obținut premii pentru lucrările expuse în concurs.

Proiectul *Prietenii naturii*

Elevii clasei IA de la Şcoala Gimnazială *Mihai Viteazul* în colaborare cu preşcolarii grupei speciale de la Scoala Gimnazială nr. 1 Călăraşi ,coordonaţi de doamnele profesor pentru învaţământ primar Stoian Liana si doamna profesor Ene Elena-Mihaela, au fost parteneri în cadrul Proiectului *Prietenii naturii*.

Echipa de proiect şi-a propus să determine preşcolarii și elevii să își reconsidere modul de a trăi în raport cu natura, să o protejeze, pentru a putea beneficia de darurile vitale ce ni le oferă cu atâta generozitate, formarea comportamentului ecologic adecvat şi derularea de acţiuni concrete de protecţie a mediului înconjurător.Pornind de la premisa că ecologia constituie una dintre condiţiile supravieţuirii speciei umane, educaţia ecologică reprezintă calea de a ajunge, prin cunoaştere, la înţelegerea şi respectarea naturii, a mediului din care facem parte.

Educaţia pentru protecţia mediului a devenit o nouă dimensiune a curriculumului, cu scopul de a iniţia şi promova o atitudine responsabilă faţă de mediu, de a-i face pe copii să conştientizeze pericolele degradării accentuate a mediului.

Mijloacele şi formele de realizare a educaţiei ecologice sunt diverse şi multiple.

E bine ca şi copiii să ştie, înainte de toate, că trebuie să protejeze natura – din care suntem parte integrantă – pentru că tot restul vieţii noastre depinde de asta.

În cadrul acestui proiect, copiii au fost încurajaţi să manifeste curiozitate faţă de natură;să efectueze experienţe simple de colectare şi reciclare a materialelor refolosibile; să facă observaţii asupra acestora să ocrotească, să protejeze şi să respecte natura;să dezaprobe şi să ia atitudine faţă de acţiuni ce duc la degradarea mediului înconjurător ,să planteze flori şi să le îngrijească, contribuind la infrumuseţarea peisajului şi la reducerea poluării;să participe activ la diferite acţiuni de economisire a apei, de păstrare a sănătăţii mediului,etc.

Calendarul acţiunilor desfăşurate în cadrul proiectului a cuprins teme precum „Omul-prieten sau duşman al naturii?” „Micii artişti”„De mici învăţăm/gunoiul să-l reciclăm, „Din darurile naturii”, „O floare, un copil”, „Eco-jucăria mea”, activitate în cadrul căreia am participat la Concursul Naţional de mascote *Mascota Snac* în cadrul Strategiei Naţionale de Acţiune Comunitară .

Elevii clasei IA de la Şcoala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Călăraşi, în calitate de voluntari şi beneficiarii, preşcolarii grupei speciale *Iepuraşii* – Scoala Gimnazială specială Nr. 1 Călăraşi au constituit echipa *Ursuleţii năzdrăvani* şi au realizat o Mascotă SNAC din materiale reciclabile-textile, pluş, hârtie, carton, piele , urmând să participe la etapa judeţeană a Concursului Naţional de Mascote.

Proiect Ora de Net - Dă block agresivității! - Stop Cyberbulling.
Spunem STOP violenței în școală -activitate susținută în parteneriat cu psihologul școlii, prof. Alexiu Ramona

DESPRE BULLYING LA CLASA A III-A

prof. înv. primar Elena Iurașcu
Clasa buburuzelor a III-a E

Bullying-ul este definit ca fiind un comportament ostil/de excludere și de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Bullying-ul nu presupune existența unui conflict bazat pe o problemă reală, ci pe dorința unor persoane de a-și câștiga puterea și autoritatea, punându-i pe alții într-o lumină proastă.

În clasele primare, fenomenul bullying îmbracă forma unor ”glumițe” între cei mici, întotdeauna extrem de incomode pentru cei vizați. Din dorința de a-i face să conștientizeze rănile pe care astfel de ”glumițe” le produc în sufletul celor care le sunt adresate, am desfășurat cu buburuzele mele o activitate pe această temă.

Astfel, am desenat conturul corpului unui copil pe o foaie de flipchart și l-am decupat. Am realizat astfel 6 „umbre” de copii pe care le-am fixat cu magneți pe tablă. Activitatea a început cu o discuție despre aceste umbre: dacă au sau nu gen, nume, personalitate.

După această discuție, am împărțit clasa în echipe, fiecare echipă având sarcina de a personaliza umbra. Au ales astfel îmbrăcămintea, culoarea ochilor, a părului, i-au dat chiar și un nume. Au lucrat cu mare drag, fiecare echipă dorindu-și ca personajul ei să fie cel mai ”cool”.

Următorul pas a fost ca fiecare echipă să prezinte personajul în fața clasei. Au analizat cu atenție toate peresonajele, admirând detaliile realizate de membrii echipei: ceasuri de mână, curele, fundițe în păr...tot ceea ce copiii au ales ca personajul lor să poarte.

Am discutat și despre conflictele apărute în echipe concluzionând că fiecare copil a dorit ca ideile lui să fie cât mai mult implementate, dorința fiecăruia fiind aceea de a crea un personaj cât mai frumos (În urma acestor conflicte, copiii au învățat și să negocieze, iar acolo unde nu a avut loc negocierea ci ruperea colaborării, s-au putut observa efectele - spre exemplu, neîncadrarea în timp).

La finalul acestei analize, se putea citi în ochii copiilor mândria și bucuria de a vedea un personaj în mărime naturală, creat conform dorințelor lor.

Pe acest fond de bucurie, împlinire și succes, am lansat următoarea provocare.

Am chemat fiecare echipă în fața clasei și le-am cerut să își jignească personajul, privindu-l în față. Le-am cerut să îi adreseze porecle, jigniri, lucruri neadevărate, dar nu am lăsat loc înjurăturilor și limbajului vulgar. În momentul când au auzit ce le cer, am putut citi pe fața copiilor frica, uimirea, mila, regretul.

Inițial, m-au refuzat, dar apoi, de dragul continuării jocului, au acceptat, mai întâi cu reținere și apoi din ce în ce mai dezlănțuiți. La fiecare jignire spusă de ei, eu am rupt câte o bucățică din corpul fiecărui personaj. Cu cât au spus mai multe jigniri, cu atât personajul a fost rupt mai tare. Le-am înmânat bucățelele rupte și am restabilit liniștea.

Așezându-se în bănci, am văzut cum zâmbetul le dispare și o liniște tristă s-a așternut peste clasă. După momentul de liniște, am analizat din nou: cum s-au simțit când au jignit, de ce unii au râs, de ce alții au plâns, de ce s-au simțit victorioși până în momentul când au ajuns în bancă și ce emoție i-a cuprins când au văzut rezultatul. Toate răspunsurile lor au fost profunde, reale, bine gândite și cel mai important, gândite de ei pentru că eu nu le-am sugerat nimic, doar am adresat întrebări, provocându-i la reflecție.

Le-am spus că se poate repara cerând iertare. Le-am dat personajele din nou în echipe și le-am spus să își ceară iertare. Și au făcut-o cu sinceritate. Apoi le-am spus că pot lipi bucățelele la loc. Și a început din nou munca de echipă și de această dată nu a mai existat conflict. Toți s-au străduit să lipească perfect, astfel încât „să nu se vadă ce s-a întâmplat”.

Le-am explicat că după ce ne cerem iertare și încercăm să reparăm ce am stricat, lucrurile par să revină la normal. În suflet rămân urme, care se șterg mai greu. Se șterg în timp, dacă cel care ți-a adus jigniri își schimbă comportamentul față de tine și îți demonstrează în timp că nu te mai rănește.

În finalul activității și-au promis să nu se mai jignească sau să mai jignească pe cineva vreodată. Personajele sunt încă prezente în sala de clasă pentru a ne ajuta să respectăm promisiunea. Ideea am preluat-o de pe site-ul *Ale`s love for teaching* și mulțumesc colegei pe această cale.

Ziua Mondială a Apei -22 martie 2019 - participare la Concursul „Apă pentru toți” cu sceneta „S:O:S:-Pământul”și premierea elevilor participanți de către Ecoaqua Călărași și firmele colaboratoare

Astronauții clasei a IV-a C

Ioniță Luminița, prof.înv.primar

Pe data de 03.04.2019, s-a desfășurat în școala noastră o activitate interesantă și așteptată cu nerăbdare de către elevi- **„Astronautul’’**. Pentru o oră au devenit astronauți și au călătorit prin universul plin de magie. Au descoperit planete, stele, galaxii și au „atins marginea spațiului cosmic’’. Au aflat cum ar fi să călătorești cu nava spațială și ce face un astronaut în spațiu.

Bucuria cea mai mare a fost când s-au îmbrăcat în micile costumele care imitau echipamentele adevăraților astronauți.

Copiii pot fi fericiți la școală și ar fi nedrept să nu facem posibil acest fapt!

Școala noastră s-a implicat în **Proiectul de Voluntariat "4/4Pentru Prieteni"** în colaborare cu Consiliile Americane, acțiune ce a avut loc în data de 04.04.2019, în colaborare cu Crucea Roșie Călărași,având ca obiectiv -"Colectare și distribuire pachete familiilor sărace"

Împreuna pentru o comunitate mai sigura! In cadrul acestei acțiuni, elevii au avut ocazia sa discute cu reprezentanții poliției și sa învețe de la aceștia măsuri de prevenire a criminalității. Actiunea a inclus probleme precum consumul de substanțe interzise, violenta școlară și in mediul online, reducerea riscului de victimizare in rândul minorilor, conflictul dintre tineri și consecințele acestor fapte. La acțiune au luat parte: Clasa a VII_a C _ diriginte, prof. Dobre Teodora Prof. Alexiu Ramona, director Mărgărit Otilia Luminița și Prof. Milotoi Liliana

O carte, o idee, un gest... Si adunam " lumina" faptelor bune ! Copii care daruiesc altor copii! Activitate de voluntariat in cadrul proiectului **4/4 Pentru Prieteni** Elevii școlii noastre au ajutat la crearea bazei materiale a bibliotecii școlare elevilor din învățământul special, dăruind astăzi o carte.

Clasa a II-a A

Clasa a IV-a D

Eco codul _ "Plantăm, reciclăm, Terra o protejăm!

CROSS THE LINE!

Nu judeca după aparenţe – R.J. Palacio

Un studiu realizat de Institutul Național de Sănătate Publică în 2017 spune că în România 9,5% dintre elevi și-au agresat colegii de școală și 17,9% dintre elevi au recunoscut că au fost agresați de colegi frecvent. Diferențele dintre cifre sunt cauzate fie de faptul că nu toți elevii au recunoscut că i-au agresat pe alții, fie pentru că nu toți elevii consideră aceleași comportamente ca fiind bullying.

Bullyingul este definit ca un comportament de excludere, de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Termenul nu are o traducere exactă în limba română. Bullyingul poate însemna și agresivitate fizică, dar cel mai frecvent se manifestă prin agresivitate psihologică și emoțională. Copilul este umilit în repetate rânduri de colegi, primește porecle răutăcioase și este exclus din grup. Bullyingul diferă în funcție de gen. În cazul fetelor, forma de bullying mai des întâlnită este cea emoțională, în timp ce la băieți este cea fizică.

Proiectul ***Cross the line***! își propune să crească gradul de conștientizare al fenomenului numit bullying în rândul elevilor școlii noastre, să-l prevină și chiar să-l stopeze. Prin activitățile desfășurate, ne propunem ca observatorii pasivi să devină apărători, observatorii neimplicați să devină implicați, iar agresorii să treacă linia, să devină ”luptători” împotriva bullyingului. Cadrele didactice ale școlii noastre doresc ca elevii asupra cărora se săvârșește un act de bullying să fie conștienți că situația lor nu este și nu va fi ignorată, că nu totul este văzut ca o joacă. În urma acțiunilor desfășurate, ne dorim ca elevii să învețe despre existența fenomenului, despre amploarea lui, dar și despre consecințele acestui fenomen.

Activitățile proiectului, formale și non-formale, sunt menite să dezvolte empatia, spiritul de echipă, implicarea, lucrul în echipă, conștientizarea, dezvoltarea încrederii în sine, toleranța, capacitatea de a-i accepta pe cei din jur, indiferent de origine, etnie, limbă sau orice alt statut.

Proiectul a debutat cu activitatea *SPEAK* - ce este bullyingul în concepția copiilor. Eleva **Stancu Miruna** din clasa a III-a D a fost unul dintre speakeri. Ea a vorbit despre

consecințele bullyingului, atât asupra agresorului, cât și asupra celui agresat. Discursul ei a motivat și alți copii de la clasele primare astfel încât, mulți dintre ei își doresc să devină speakeri anti bullying pentru o zi.

O altă activitate , *Mesajul meu*, a stârnit curiozitate și empatie în rândul elevilor de clasa a IV-a. Aceștia au scris și au afișat mesaje de susținere pentru copiii asupra cărora se săvârșesc fapte de bullying, mesaje de încurajare pentru agresori – pentru a trece linia și a deveni luptători împortiva bullyingului.

Discutarea cărții *Minunea* de RJ Palacio a avut loc într-un cadru organizat, la Biblioteca Județeană *Alexandru Odobescu* din Călărași. Povestea emoționantă despre curaj și bunătate a lui August Pullman, un băiat de zece ani, care a avut ghinionul de a se naşte cu o teribilă diformitate facială, i-a ajutat pe elevi să înțeleagă că e nevoie să se accepte unii pe ceilalți, să se respecte, indiferent de aspectul fizic, starea de sănătate, situația materială. A fost o lecție despre toleranță, învățată altfel, pe care elevii, în mod cert, au înțeles-o și, sperăm, o vor valorifica în experiențele lor ulterioare de viață.

„*Nu judeca după aparenţe*“ pare să fie ideea de la care porneşte R.J. Palacio.

Prof. Ciorcilă Mihaela

Olimpicii „se numără” primăvara!

Când un profesor de română are în faţă un elev cu talent literar, cu deschidere către lectură, îl priveşte cu emoţie şi cu speranţă. Fiecare dintre noi are aceste trăiri anual, primăvara, anotimpul în care se adună bucuriile.

Desfăşurată sub genericul ,,Anul cărţii în România”, **Olimpiada naţională de limba şi literatura română** şi-a dovedit şi anul acesta prestigiul. Organizată la Iaşi, oraş al excelenţei şi performanţei în domeniul culturii şi al educaţiei, această competiţie a reunit peste 375 de tineri din toate judeţele ţării, care au o trăsătură comună: pasiunea pentru carte şi scriere creativă.

Organizatorii s-au străduit să ofere o găzduire cât mai agreabilă în „oraşul celor şapte coline”, despre care Nicolae Iorga spunea: „..sunt români care n-au fost niciodată la Iași, deși n-ar trebui să fie niciunul, căci cine n-a fost aici nu poate să străbată cu înțelegere foile celor mai frumoase cronici, nu se poate pătrunde după cuviință de spiritul trecutului nostru care trăiește în acest loc mai viu și mai bogat decât oriunde aiurea [...]. În conștiința lui națională ar fi o lipsă dacă el n-ar fi văzut orașul care a fost și- și zice încă astăzi, cu mândrie, capitala Moldovei...”, citat regăsit şi pe site-ul oficial al olimpiadei. Programul stabilit a fost foarte dens, în care latura competiţională s-a completat cu activităţi culturale, educative şi religioase, care au surprins pulsaţia Iaşiului. Pentru că oricărui oaspete i se prezintă căminul în care este poftit, am fost invitaţi să vizităm Parcul Copou ce găzduieşte teiul încremenit în timp al lui Mihai Eminescu, Sala Paşilor Pierduţi, în care se regăseşte geniul creator al lui Sabin Bălaşa, Casa Pogor, iar în final, ni l-am putut imagina pe Ion Creangă povestind cu haz din cerdacul bojdeucii.

Preşedintele Comisie Centrale, prof. dr. Lăcrămioara Petrescu, decanul Facultăţii de Litere de la Universitatea ,,Alexandru Ioan Cuza” Iaşi, preciza în discursul său de la festivitatea de deschidere că ,,acest concurs nu e doar o competiţie, înseamnă mult mai mult: pasiune pentru cultură, ambiţie, prietenie, dar şi preocupare pentru excelenţă. În felul nostru, noi privim în ochi ce va fi viitorul cultural al acestei ţări, ceea ce va fi viitorul întâlnirii noastre cu studenţii şi pe cei care vor urma destinul acestori locuri în imperiul cărţilor şi al culturii.

Aşadar, olimpiada este o primă treaptă către succes. Să vă propuneţi, dragi elevi, să ajungeţi pe cea mai înaltă treaptă, chiar dacă vă va părea un demers mult prea dificil!

Prof. Monica Popa

Începutul

Fiecare lucru are începutul său, așa cum, din orice experiență nouă dobândim cunoștințe, tâlcuri.

Privesc încă gânditoare menţiunea de la *Olimpiada națională de limba și literatura română* și-mi aduc aminte de unde am plecat. Încă din clasa a IV-a, pasiunea mea nemărginită de a citi și de a mă exprima prin scris, dându-mi frâu imaginației într-un mediu cald, plăcut, unul în care nu există nici reguli, nici griji, în care am pătruns timidă dar am fost întâmpinată cu ospitalitate, cel al lecturii, mi-a oferit posibilitatea de a participa la această competiţie, obținând la faza județeană, un punctaj bun.

Trecând în clasa a V-a, schimbarea nu a fost ușoara, dar m-am acomodat rapid, stabilindu-mi încă de la început pașii pe care vreau să-i urmez pentru a-mi arăta potențialul. Olimpiada națională de limba și literatura română a reprezentat oportunitatea de a combina utilul cu plăcutul, dovadă fiind rezultatul fazei județene.

Excursia la Iași, fostă capitală a Moldovei, presărată cu monumente istorice şi culturale, dar și clădiri moderne, avea să-mi ofere o lecție valoroasă… Emoția de dinaintea susținerii probelor a fost nemărginită, gândindu-mă că mă aflu printre cei mai buni, concurând cu cei mai buni. Cu proba scrisă eram deja obișnuită, cea orală reprezentând o noutate, ce mă înspăimânta. Totuși, după finalizarea celor două zile de concurs, emoția devenea și mai mare, auzind în jurul meu păreri, discuţii despre subiecte,văzând lacrimi pe obrajii concurenţilor și nerăbdare în priviri, care-mi aruncau încrederea într-un univers îndepărtat, nereușind s-o recuperez. În momentul afișării rezultatelor, panica mi-a cuprins sufletul...nu-mi venea să cred că munca noastră a dat roade, dar confirmarea obţinerii unui premiu mi-a înseninat chipul.

În această experiență mi-au fost alături familia, doamna dirigintă, celelalte cadre didactice de la Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” și colegele participante din Călărași. Am experimentat o lecția serioasă de viaţă, conform căreia doar împreună poţi reuşi.

Călin Ioana Tatiana, clasa a V-a B

Mențiune, etapa națională, olimpiada de limba și literatura română, Iași,2019

Portret de adolescent ....

Cine sunt eu?

Cine sunt eu?
O întrebare-atât de grea, apăsătoare;
O stea ce se-nalţă-n cer şi uită să coboare;
Un fulg de nea ce-ngheaţă-n timp, aievea temător;
Un gând stingher, o şoaptă tare, un ecou răsunător.

Trup şi suflet – doi străini ce-s captivi prin viaţă,
Cu lanţuri grele de plumb îşi poartă paşii în faţă.
Cu o ultimă suflare îţi mai spun o povaţă,
Iar tu, prizonierul lor, atârni de-un fir de aţă.

Ce sunt eu?
O moleculă? O umbră dintr-o celulă?
Sunt eu gândurile mele? Am să mă pierd printre ele?
Sunt un cuvânt, o denumire? Un vers, o poezie?
Sunt reală, ficţiune? Sunt doar o fantasmă-n lume?

Sunt aici, nedefinită.
Incertă, nesigură, asuprită...
Un întreg nelimitat.
Sunt chiar aici, m-am aflat...

Cuvinte efemere

Am cântat versurile tale surde,
Am dansat în ritmul notelor acute,
Acum ascult cu urechile-nchise
Valsul vocilor tăcute, nestinse...

M-am îndrăgostit de vorbe
Dulci, triste, uniforme,
De cuvinte efemere
Întipărite-adânc în piele

Mi se scurg subtil prin vene,
Aleargă sângele şi ele
Zboară. Zboară şi se-ascund în cer,
Dispar mereu, mă pierd şi eu...

O îmbrăţişare-i timpurie,
Dureaz-o clipă, poate-o mie.

Tu n-ai curaj, nici n-ai avut:
O privire şi-am ştiut.
Decât să mă-nveţi iubirea,
Tu preferi un sunet scurt,
Care-mi cânt-o şoaptă, două;
Nu e veşnic, s-a pierdut...

Un alt drum eu mi-am ales,
Unul stingher, neînţeles...
Decât să mă hrănesc cu vise,
Mai bine mor cu inimi stinse;

Priveşte acum în ochii mei!
Spune-mi! Ce simţi pentru ei?
De fapt, nu, doar taci şi-ascultă!
Ascultă muzica lor mută...

Eva Zaharia, VIII A

Portret de adolescent ....

Reflecție

M-am pierdut.
Am încuiat cu raze de argint
Porțile spre lumea ce o simt
Arzând departe și cu fum,
Mocnind.

M-am ascuns.
Sub armuri de fier, de nepătruns;
Un ecou fără răspuns
Într-o luptă la apus.

M-am uitat.
Printr-un ochi de apă clară
Umbra mea se înfioară
La ce sunt și la ce-am fost
Odinioară.

S-a destrămat.
O poveste-a unui zâmbet,
Gingășia unui suflet-

De mult a fost și a pierit-
La asfințit.

Și luna tremură departe…
Cândva aici, aici, aproape.
Cândva în vis cu calde șoapte,
Ce-acum sunt reci, înfrigurate.
Și m-am pierdut.

Departe

O corabie plutește în depărtare.
E departe de far,
Departe de soare,
Pierdută în valuri,
Pierdută pe mare…

Iar vântul suflă cu putere,
Însă nu îi pare decât o adiere.
Norii de plumb se-adună grei,
Ai cerului bravi soldăței
E departe de ei.

Frunzele urlă suffocate,
Dar ea n-aude decât șoapte.
Ramuri de trosnesc pustiu-
Surâs dulce de copiii.
E departe.

Amurgul brațele-și deschide,
Peste cerul tot le-ntinde.
Cu-ale sale triste nuanțe,
Apun vechile speranțe.
Dar a-i departe.

Stelele o luminează,
Luna însăși o ghidează…
Dar ea ancoră nu are,
Busolă de căutare.
Tot mai departe.

Ea e apă, e pământul,
Cerul tot- e legământul.
Întuneric sau sclipire,
Viața toată- o clipire…
Înserarea, regăsirea,
Tăcerea și fericirea.
Peste toate și niciunde,
Întreagă-n bucăți mărunte.

Și e departe…

Eva Zaharia, VIII A

Portret de adolescent ....

Efemeri

Trecut, prezent și viitor
Orologiul bate.
Bate veșnic și subtil
Zburând cu pași repezi
- peste toate…

Copil, tânăr ori adult
Venit singur pe-ăst Pământ,
Rămas singur, pustiit,
Plecat singur, dup-un timp.
- ne topim…

Mă-nvârt fără de scăpare
În al vieții șir de spini
Sperând tot la alinare
Să m-oprească din suspin.
- labirint închis…

O, zbucium etern!
Ghidează-mi pașii-n acest vis
În care-am rămas solemn
Singură și rece.
- puțin timp….

Andrada Panait, VIII A

Primăvară

Pe cerul senin,
Iată că vin
Stoluri de rândunele,
Ce dor mi-a fost de ele!

Pomii albi au înflorit,
Și gândacii s-au trezit,
Iar la streașină aflate
Rândunele stau mirate!

Andreea Ciobanu, VI A

Iarna

Iarna este anotimpul în care totul se oprește din mișcare, în care animalele hibernează, copacii sunt amorțiți și oamenii înfrigurați, dar și anotimpul săniușului și al distracției în omătul pufos .

Crăiasa Zăpezii, cum toți o știm din povești, aduce peste satul meu o mantie albă și strălucitoare de nea. Îngheață și acoperă totul în cale . Soarele nu mai este darnic cu noi și își ascunde razele .

Într-o dimineață parcă totul a revenit la normal și albinele albe ce roiau cu putere s-au mai domolit .

Copiii au ieșit la joacă, unii cu sanii, alții făceau oameni de zăpadă și toți uitaseră parcă de frig și de îngheț . La mine pe stradă, se făcuse un lung șirag de săniuțe, toți se întreceau, toți râdeau și țipau de bucurie .

Iarna este anotimpul frumuseții, unde natura își arată adevărata ei putere, sculptează cum știe ea mai bine gheața și ne bucură cu fiecare zăpadă care cade parcă cu cristale argintii .

Marchidan Cristina-Andreea, VII C

De vorbă cu un fulg de nea

A sosit pe meleagurile noastre iarna, cea mai bătrână fiică a anului. Acoperită cu o mantie argintie și cu o căciulă albă pe cap, ea coboară din falnicii munți, jucându-se cu fulgii ușori ca un roi de fluturi albi.

În dansul lor, fulgii împodobesc ramurile copacilor cu o beteală strălucitoare , pentru ca apoi, obosiți, să aștearnă pe pământul înghețat un covor moale și pufos. Acest spectacol parcă aparține mai mult unui vis decât realității.Întreaga natură pare un imens ocean de lapte.

Chiar dacă e frig, eu hotărăsc împreună cu prietenii mei să ieșim la joacă. În timp ce ne bucuram de neaua imaculată și ne bulgăream , am simțit că mi s-a așezat în palmă un fulg sclipitor.

Parcă prin magie îi cresc mânuțe și piciorușe, căpătând un chip angelic de copil. Are haine de un alb-argintiu și observ că este dornic să-mi spună povestea lui.

- Bună, fetiță frumoasă!

- Bună, fulgule de nea!

- Nu știam că poți vorbi!

- Da , pentru că am primit această calitate de la Crăiasa Zăpezii.

- Sunt bucuroasă să cunosc un fulg magnific!Vreau să cunosc povestea ta.

Minunatul fulg îmi mărturisește cum a luat naștere , adică a apărut pe lume de la jucăușul strop de apă din râul fermecat , apoi a făcut un popas la Norul cel Uriaș pentru a se odihni.Cu forțe proaspete a pornit la drum și s-a întâlnit cu Moș Crivăț și cu mica steluță în drumul ei spre pământ.A aflat multe lucruri frumoase despre copiii care iubesc nespus de mult acest anotimp bogat în zăpadă.

O mică picătură a reușit , în acea zi , să-mi inunde inima de bucurie, emoție, încântare și fericire! A fost o zi magică pentru mine!

Negrilă Iulia, VII D

Etapa națională, olimpiada de limba latină, Botoșani, 2019

Buzduga Daria, VIII A, mențiune

Palade Vlad, VIII A, premiu special

CONCURSUL ȘCOLAR NAȚIONAL DE GEOGRAFIE „TERRA”
ETAPA NAȚIONALĂ

ULMEANU ANDREEA CARMEN, VII A, premiul II
RADOI DENIS IONUT VII F, premiul III
ILIE DIANA ANDREEA, VII A, mențiune

Concursul Școlar Național ,,George Emil Palade ”

Filip V. Natalia, VI B, calificat la etapa națională
Niculae P. Sebastian Valentin VI B, calificat la etapa națională

Bucuria lecturii

Lectura este un izvor de poezii, basme si povești nemuritoare, care mereu te va face să vrei să citești mai mult. Din păcate, în societatea de astăzi, vedem mai mulți oameni triști comparativ cu cei veseli, oamenii nu mai caută așa mult bucuria adevărată, ci succesul financiar sau o casă mai bună, sau un telefon de ultimă generație.

Lectura, de exemplu, este locul în care o creangă ofilită din realitate poate deveni una înflorită, înmiresmată, este locul în care în jurul unui lac pot apărea flori roz, albe, roșii, cu dungi, cu fluturi pe lângă ele, copaci mari, înalți, cu coroane regești împodobite cu cristale albe, roz, galbene, plin de magie, de frumusețe, locul în care să te relaxezi.

Acestea se împart până la urmă în două categorii:lirice în care este prezentat frumosul, și epice în care sunt relatate întâmplări pe cât de complexe, pe atât de interesante.

Figurile de stil, imaginile artistice dau complexitatea vieții noastre, cerul poate avea nouri negri, care aleargă, stau de vorbă, de argint, puhavi, care parcă simțind durerea din sufletul meu, a aruncat câțiva stropi de ploaie, pe a cărui boltă putem întâlni o noapte solitară, o fereastră poate fi murdară, nu se vede nimic prin ea, sau poate curată prin care poți vedea trecutul tău, greșelile, sau momentele tale de succes și îți mențin interesul ca cititor.

De asemenea, fiecare univers creeat vine cu un decor auditiv , ea fiind alcătuită din foșnetul plantelor, adierea vântului ce plimbă frunzele, reprezentând unul liniștitor, dramatic, trist, în funcție de sentimentele eului liric sau naratorului.

Lăsând la o parte trăsături, trebuie să realizăm că lectura trebuie să facă parte din viața noastră deoarece, pe lângă motivele generale precum îmbogățirea vocabularului,dezvoltarea imaginației, sunt și alte motive. Unul dintre ele este că vei învăța ce te reprezintă ca pesoană, dacă ești una inteligentă, care caută aventură, îți mai îmbunătățești modul de exprimare, nu vei folosi cuvinte cu sens propriu, vei folosi unele cu sens figurat, sau vei învăța să povestești.

La final, nu aș vrea să vă las cu o concluzie, ci cu o învățătură: lectura este una dintre bucuriile vieții, care nu poate fi înlocuită așa ușor cu rețelele de socializare, cu jocurile sau cu bucuriile materiale care sunt tempoarare, este una complexă, pe care nu toți o prețuiesc cum trebuie!

Dedu Silviu Nicolae, clasa a VII-a E

Prof. îndrumător: Ciorcilă Mihaela

VIAȚA RELIGIOASĂ ÎN SATUL ROMÂNESC

Anul 2019 a fost proclamat, de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Anul omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari). Pe tot parcursul acestui an suntem datori să ne amintim de satele noastre, de unde ne tragem majoritatea, de preoții și învățătorii care ne-au educat.

Satul este localitatea rurală ai cărei locuitori se ocupă, îndeosebi, cu agricultura, fiind construit din case și gospodării locuite în majoritate de țărani.[1]Țăranul este cultivatorul pământului, cel mai atașat de țară, cel care are cea mai intimă legătură cu țărâna și cu țarina, solul. Țăranul sau pământeanul este compus din țărână și suflet, o sinteză mistică între materie și spirit, între țărână și suflet viu. Petre Țuțea spunea că „țăranul este omul absolut!”[2], pentru că acesta înglobează în el dragostea de pământ și aspirația către Dumnezeu. Pământeanul poartă în el taina mormântului și a cerului, a morții trupului și a nemuririi sufletului, fiindcă el este țărâna modelată după chipul lui Dumnezeu Cel veșnic viu. Țăranul cultivă deodată cu pământul și dorul veșniciei. Acesta reușește să nu despartă aceste două realități, muncind pământul cu răbdare și speranță în ajutorul lui Dumnezeu, de la care așteaptă ploaia și căldura la vreme. Omul de la sat se raportează în tot ceea ce face la Dumnezeu, iar timpul în viața satului are o cu totul altă dimensiune, fiind legat de principalele sărbători religioase, pe de o parte și de principalele evenimente din viața omului , pe de altă parte.

Filozoful Lucian Blaga spune că „La sat se vindecă nevoia de mântuire!”[3], pentru că sufletul curat al țăranului nu-și poate imagina viața fără Dumnezeu, iar viața satului gravitează în jurul Bisericii, cu tradițiile ei milenare care au apărat și hrănit de-a lungul istoriei ființa noastră.

Viața religioasă a satului cuprinde într-adevăr biserica satului românesc, ce stă sub îndrumare oficială, dar viața ce o cuprinde ea. Sensurile și ritmul ei îi dau un caracter particular, ca unei făpturi aparte. Biserica satului fiind mai legată și mai adâncită în sensurile locale tradiționale, ea nu este străină de sensurile și chipurile laturii precreștine a vieții sătești, rezultanta fiind un creștinism popular.

Există cu adevărat în satul românesc o categorie de fenomene care nu fac parte din sistemul coerent de credințe și acte ale religiei oficiale. Ele sunt totuși expresia vie și nu mai puțin organică ale aceleeași atitudini firești de adorare și respect pentru lucruri sfinte , atitudine manifestată prin formele tradiționale de cult. Este vorba deci de o viață spiritual-religioasă mai bogată decât religia oficială.

Pe lângă noțiunea de religie, care cuprinde o sistematizarea credințelor și riturilor consacrate oficial, noțiunea de viață religioasă cuprinde toate fenomenele ce exprimă în vreun fel ideea de sfințenie, toate credințele și actele corespunzătoare populare, nu numai acelea cuprinse în sistemul religios oficial.4 Pentru sat, mult mai bogat și mai nuanțat, vorbește acest fel de a vedea lucrurile: viața religioasă a țăranului, viață în care intră total și creștinismul. Satul nostru românesc a tezaurizat o mulțime de valori spirituale, morale și culturale care trebuie aduse din nou în actualitate , fără a cădea într-o nostalgie a repetiției trecutului[5]. Din nefericire, în zilele noastre se constată o criză a satului românesc atât din punct de vedere practic cât și spiritual. Astăzi, satul românesc este oarecum răstignit între idealizare nostalgică și abandonare practică, între identitate tradițională și supraviețuire precară.

E bine să acceptăm cu mai multă detașare că în viața religioasă a satului românesc creștinismul și credințele populare au fost și mai sunt încă adânc întrepătrunse, uneori până la închegarea organică. Spiritualitatea locală străveche s-a adaptat formelor și sensului vieții religioase, reprezentată de Biserică, fără să renunțe însă la conținutul valorilor sale, iar Biserica oficială, spre lauda și cinstea ei, s-a adaptat la condițiile și sensul tradiției locale, fără să renunțe la ceea ce îi este esențial.

Trebuie să valorificăm din trecutul satului românesc unele virtuți spirituale, morale și practice, cum sunt: credința, cinstea, hărnicia, dărnicia, simțul proprietății și al inițiativei, solidaritatea și comuniunea. În

---

[1] *DICȚIONARUL EXPLICATIV AL LIMBII ROMÂNE*, ediția a 2-a, rev., Ed. Univers Enciclopedic, București, 2016, p. 1076.

[2] Țuțea, Petre, 322 DE VORBE MEMORABILE ALE LUI PETRE ȚUȚEA, București, 2017, p. 115

[3] Liviu Rebreanu, „LAUDĂ ȚĂRANULUI ROMÂN”, publicat în: Academia Română. Discursuri de recepție, LXXVII, Bucureşti, Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului, Imprimeria Naţională, 1940, pp. 3-14.

[4] Satul românesc- regăsirea sufletului românesc, pe http://orientromanesc.ro/2018/06/06/satul-romanesc-regasirea-sufletului-romanesc/

[5] Cuvântul inaugural al Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, rostit cu ocazia primirii titlului academic de Doctor Honoris Causa din partea Universității Babeș–Bolyai, Cluj-Napoca, miercuri, 7 decembrie 2011, publicat în: †Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Lumina Botezului şi bucuria familiei. Lucrarea Bisericii în societate în anul 2011, Bucureşti, Ed. BASILICA, 2012, pp. 276-290

limba română, se spune despre țăranul harnic și priceput că este *gospodar*, însă acest cuvânt vine din limba slavonă și înseamnă domnitor. Omul gospodar este domnitor pe moșia și simte o răspundere constantă pentru moșia moștenită de la moși-strămoși. El exprimă sentimentul recunoștinței când moșia rodește și se bucură că o poate dărui sau transmite în stare bună urmașilor.

Poate că, astăzi satul nu mai e cel pe care ni-l descriau pe vremuri Rebreanu sau Blaga, Coșbuc sau Creangă, Goga sau Duiliu Zamfirescu şi poate că nici locuitorii lui nu mai sunt ţăranii de odinioară, cei care îşi amestecau munca, sărbătorile, bucuriile și lacrimile cu lutul care plămădește veşnicia. Se spune că viaţa este trecătoare dar sufletul este veșnic, sufletul este nemuritor. Deci sufletul satului românesc nu a murit, el trăiește încă prin generaţii, din suflet în suflet de om, găsindu-şi sălaş în inima şi mintea celor care îşi au rădăcinile în el.

„Suntem și vom fi totdeauna neam de ţărani. De aceea, destinul nostru ca neam, ca putere culturală, atârnă de cantitatea de aur curat ce se află în sufletul ţăranului – creatorul și păstratorul culturii populare, centru generator, binecuvântat și rodnic” (*Lucian Blaga*).

Satul românesc pe parcursul mai multor secole, ne apare ca un univers în sine, același în timp și spaţiu. Nici o lege din afară, atâta timp cât a fost considerat drept unicul rezervor spiritual al societăţii, nu i-a putut afecta destinul pentru că avea și are, obiceiuri, tradiţii, stil propriu de gândire pentru orice aspect al existenţei. Satul a constituit baza etnogenezei neamului și a devenit de secole, o formă de organizare administrativă și de existenţa socioculturală. Artistul popular, poetul, omul de artă, a plasat satul în centrul creaţiei sale, a evidenţiat în el gradul de solidaritate etnică, socială, religioasă, estetică. Satul mai trăiește și astăzi, la modul prezent, cu toate necazurile și bucuriile sale. Satul ramâne în prezent părăsit cu miile sale de probleme, dar nu moare. Toţi suntem și vom rămâne atașaţi de el, de satul nostru românesc, acest paradis care ne primește mereu cu braţele deschise, locul copilăriei noastre, poarta noastră spre vise, cu fântâni cu apă limpede de izvor și arbori seculari, ce se zăresc printre poteci, ca o mărturie a veşniciei sale. Şi toate drumurile duc spre tine, spre regăsirea sufletului nostru românesc!

Prof. Dumitrașcu Andreea

Activitățile clasei a VI-a A în imagini…

La PRO TV

Crucea Roșie

Concert caritabil

Colinde

Activitate de voluntariat in cadrul proiectului 4/4 Pentru Prieteni _Clasa a VII-a A

PATRULA ȘCOLARĂ_Clasa a VIII-a B

Am plecat sa colindam (Primaria municipiului Calarasi)

Clasa I B

Clasa pregătitoare A

Saptamana SCOALA ALTFEL - vizita la Gradina Zoologica Clasa I B

Clasa pregătitoare

Back to School

Lumea Arianei Ignat_ARS LONGA VITA BREVIS

Ariana Ignat, VII C

Echipa de handbal masculin - locul II etapa județeană

”O FOTOGRAFIE PENTRU VEȘNICIE”_ARC PESTE TIMP

*

40

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Coordonatori: prof.Tomoșoiu Aurelia, prof. Staicu Georgeta

- **prof. Nedelcu Elena**
- **prof. Popa Monica**
- **prof. Ciorcilă Mihaela**
- **prof.înv.primar Gina Anghelina**
- **prof.înv.primar Stoian Liana**
- **prof.înv.primar Tudor Valentina**
- **inf. Gorincu Raisa**

ELEVI
Zaharia Eva, clasa a VIII-a A , Țuluca Maria, clasa a VIII-a A,
Ilie Diana, clasa a VII-a A, Călin Tatiana, clasa a V-a B

Director, prof Mărgărit Otilia Luminița
Director adj, prof. Pătra Cristina

